

Arrest

nr. 339 200 van 12 januari 2026
in de zaak RvV X / II

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. HUYBRECHTS
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 10 april 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 maart 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 oktober 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 november 2025.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat M. HUYBRECHTS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Op 24 augustus 2023 dient verzoeker in België een verzoek om internationale bescherming in.

Op 6 juni 2024 wordt verzoeker gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS).

Op 13 maart 2025 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing. Deze beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en soennitisch moslim te zijn. U bent geboren in Qaryayi Saadatman dorp, district Kot, provincie Nangarhar. U leefde daar heel uw leven lang.

Toen u 18 of 19 jaar oud was begon u te werken bij het Afghaanse Nationale Leger. U deed dit tot aan de machtsovername. Toen de taliban de macht overnamen zei uw moeder dat het te gevaarlijk voor u werd om in Afghanistan te blijven waarna u het land verliet. Vier dagen na uw vertrek kwamen de taliban langs en vroegen ze naar uw locatie. Bij deze ontmoeting werd uw maternale neef geslagen. Ondertussen hebben de taliban reeds vijf keer navraag omtrent u gedaan bij uw broer.

Door uw tewerkstelling bij de voormalige Afghaanse overheid vreest u de taliban.

U verliet Afghanistan vijf dagen na de machtsovername. In Frankrijk diende u naar eigen zeggen een asielaanvraag in die werd geweigerd. U kwam aan in België op 23 augustus 2023 en diende één dag later een verzoek om internationale bescherming in. Ter ondersteuning van uw verzoek legde u volgende documenten neer, allemaal kopieën: uw taskara, legerbadge, drie certificaten, foto's op uw job, foto's verwondingen neef, werkdocumenten neef N., de taskara's van N. en uw paternale oom.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst wist u uw identiteit niet aan te tonen. Tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS (Vragenlijst CGVS, 27 maart 2024, p. 1), werd u nochtans nadrukkelijk gewezen op het belang van deze documenten. Zo is de identiteit van een verzoeker om internationale bescherming een essentieel element in dit verzoek én kan van een verzoeker verwacht worden dat die er alles aan doet om zijn identiteit zo goed mogelijk te staven. U legde ter ondersteuning van uw verzoek enkel een kopie van uw taskara neer. Vooreerst kan een kopie steeds onderhevig zijn aan allerlei vormen van knip- en plakwerk, waardoor de authenticiteit nooit gegarandeerd kan worden. Ten tweede blijkt uit toegevoegde informatie (zie blauwe map) dat alle soorten documenten in Afghanistan vervalst kunnen worden, wat het geloof in de authenticiteit van Afghaanse documenten in het algemeen ondermijnt. Ten derde staat hierop een veel jonger persoon afgebeeld waardoor niet met zekerheid kan gezegd worden dat het om u gaat. Uit bovenstaande elementen blijkt dan ook dat u niet gewillig bent om uw identiteit aan te tonen, een houding die een negatieve invloed heeft op uw algemene oprechtheid.

U verklaarde dat uw asielaanvraag in Frankrijk werd geweigerd. Hoewel u verklaarde eenzelfde asielmotieven in Frankrijk te hebben uiteengezet (zie notities CGVS, 6 juni 2024, p 15) is het gegeven dat u met hetzelfde relaas werd geweigerd in een ander Europees land, reeds een negatieve indicatie voor de algemene geloofwaardigheid van uw asielaanvraag. Dit blijkt des te meer uit volgende redenen waarom er geen geloof kan worden gehecht aan uw tewerkstelling bij het Afghaanse Nationale Leger (ANA):

Ten eerste kan u weinig spontane informatie geven over uw job. Meermaals gevraagd kwam u niet verder dan te stellen dat u instond voor bewaking en controle op de aanwezigheid van de taliban, uw wapen de naam 40 of PK had, u naar controlepunten en plaatsen ging met een tekort aan soldaten, u behoorde tot de wachtende troepen in Khaki Jabar in Kabul, u bevelen van hogerop moest volgen, in de ochtend sportoefeningen deed en een uurrooster had met de dagindeling (CGVS, p. 17). Dit zijn nogal vage en veralgemenende verklaringen die een negatieve impact hebben op de geloofwaardigheid. Des te meer omdat u volgens uw verklaringen uw job bij het nationale leger negen jaar lang heeft uitgeoefend waardoor verwacht kan worden dat u uitgebreide, concrete en doorleefde verklaringen omtrent uw job geeft.

Ten tweede kan u uw tewerkstelling bij het nationale leger niet aantonen. Zo legt u enkel kopieën neer van uw badge en certificaten. Kopieën en Afghaanse documenten hebben echter beperkte bewijswaarde (zie supra). Daarnaast blijkt uit de vertaling van de documenten dat bepaalde zaken onleesbaar zijn (vertaling groene map) wat een negatieve impact heeft op de bewijswaarde hiervan. Betreffende de legerbadge is de foto hierop onduidelijk waardoor niet met zekerheid kan gezegd worden dat het om u zou gaan. De achterkant van de badge ontbreekt eveneens (CGVS, p. 29-30). Verder ontbreekt op het eerste certificaat

een foto op de voorziene plaats waardoor er enkel een naam staat geschreven waarvan u niet kan aantonen dat het om u zou gaan (CGVS, p. 30). Daarbovenop vertoont u weinig kennis over wat geschreven staat op de badge en de certificaten (CGVS, p. 29-31). U haalt verschillende keren aan dat u ongeschoold bent waardoor u deze zaken niet kan lezen (CGVS, p. 29-31). Van een verzoeker om internationale bescherming kan er echter verwacht worden dat hij kennis vertoont over de neergelegde documenten en zich hiernaar gaat informeren wat geen onredelijke verwachting is. Betreffende de foto's is het voor het CGVS onmogelijk om na te gaan in welke omstandigheden deze werden genomen en wie de personen zijn die hierop staan afgebeeld waardoor deze foto's op zich weinig bewijswaarde hebben. Zo staat op het merendeel van de foto's een jonger persoon met bril afgebeeld waardoor niet met zekerheid kan gezegd worden dat het om u gaat. Er werd u gevraagd naar meer foto's, maar kon deze niet bezorgen omdat in Griekenland uw gsm werd afgenomen (CGVS, p. 32), een stereotype verklaring. Verder geven de foto's een geposeerde indruk en valt op dat op geen enkel uniform een insigne of badges zijn geplaatst of ingevuld. De enige foto waarop u te herkennen bent (foto A) kan niet uit afgeleid worden dat deze werd genomen in een authentieke militaire context. Aangezien u uw tewerkstelling bij het Afghaanse Nationale Leger niet kan aantonen is dit niets meer dan een blote bewering.

Ten derde overtuigd de manier waarop u werd aangenomen niet. U kreeg meermaals de kans om in detail en stap voor stap het rekruteringsproces uit te leggen. Hierover verklaarde u dat mensen naar uw district kwamen en praatten over de job waarna u naar het districtshuis ging en formulieren kreeg die u moest invullen en u naar het commissariaat ging waar groepen van 15 tot 30 personen werden samengesteld waarna u per voertuig werd meegenomen naar Kabul en uw training kreeg in Mazar E Sharif (CGVS, p. 17-19). Opgemerkt dat deze uitleg nog beperkt is om een job bij het Afghaanse leger te starten sprak u opnieuw over de formulieren en de confirmatie of u een burger uit Afghanistan bent (CGVS, p. 19). Een vage en veralgemenende uitleg. Des te meer omdat u de namen van de militairen die kwamen spreken in uw regio niet kon geven (CGVS, p. 18). U kon eveneens niet concretiseren welke formulieren werden ingevuld. Dat u ongeschoold bent is geen afdoende verklaring aangezien kan verwacht worden dat u hieromtrent kennis vertoont en navraag kon doen (CGVS, p. 18). Deze zaken hebben een negatieve implicatie op de geloofwaardigheid van uw tewerkstelling bij het nationale leger.

Ten vierde kan u weinig informatie geven omtrent uw opleiding en training. Meermaals gevraagd om in detail en concreet hierover te vertellen zei u dat u lessen kreeg over wapens, u in twee teams werd onderverdeeld (taliban tegen overheid) en u zo werd geleerd wat u moest doen, u moest lopen met gewichten, u een alfabetiseringscursus kreeg en leerde over religie (CGVS, p. 20) wat zeer vage en algemene verklaringen zijn omtrent uw training. Concreet gevraagd wat u leerde in de wapentraining vertelde u hoe u het wapen in elkaar moest zetten en uit elkaar kon halen en hoe u deze moest dragen (CGVS, p. 21) wat nog steeds zeer vage informatie is. Daarnaast is het bevreemdend dat u niet weet wat het schietbereik is van een PK, nogal cruciale informatie tijdens uw negenjarige dienst. U gaf een schatting tussen de 300 à 3000 meter wat vanzelfsprekend zeer ruim is (CGVS, p. 21-22). Verder is het opvallend dat u aan het begin van het persoonlijk onderhoud verklaarde bepaalde lessen nooit kreeg gezien uw opleidingsniveau (CGVS, p. 7), maar u nu plots sprak over een alfabetiseringscursus. Daarnaast kon u weinig informatie geven over S., één van uw beste vrienden tijdens uw opleiding (CGVS, p. 23-24). Gevraagd om alles te vertellen wat u weet over hem zei u dat zijn huis gelokaliseerd was in het bovenste deel van uw dorp in de regio Saadaatman, u weet niet waar hij werd gestuurd voor zijn dienst en hij werd gedood tijdens een mijn explosie (u weet niet waar of hoe) (CGVS, p. 24). Dit is zeer beperkte informatie omtrent uw zelfverklaarde beste vriend tijdens uw opleiding. Bovenstaande komt de geloofwaardigheid van uw relaas niet ten goede.

Ten vijfde zijn uw verklaringen omtrent uw taken zeer vaag en veralgemenend. Meermaals gevraagd en benadrukt dat u in detail moest treden zei u dat u tijdens uw bewakingsdienst personen die dichterbij kwamen moest stoppen, dan via de walkie-talkie de verantwoordelijke persoon moest contacteren met de vraag of deze personen naar binnen mochten gaan waarna u hen om persoonlijke informatie vroeg (CGVS, p. 24). Opnieuw is dit een zeer vage, beperkte en veralgemeende omschrijving van de taken op uw job die u naar eigen zeggen negen jaar lang uitvoerde. Zo ontbreken concrete verklaringen. U kon bijvoorbeeld niet zeggen wat het kanaal van de walkie-talkie was waarop u moest communiceren met uw verantwoordelijke (CGVS, p. 25).

Ten zesde zijn uw verklaringen omtrent een gevecht dat u meemaakte ontoereikend. Tijdens uw dienst nam u één keer deel aan een groot gevecht in Helmand waar de taliban het districtskantoor hadden overgenomen (CGVS, p. 25). Gevraagd om in detail te vertellen hoe het gevecht verliep en hoe de controle van het district moest worden herwonnen kwam u niet verder dan te stellen dat er voor jullie komst reeds commando's, politie en lokale politie aanwezig waren die de controle reeds hadden teruggenomen waarna u, samen met politie, één maand lang op de locatie bleef (CGVS, p. 26). Een zeer beperkte verklaring. Concreet gevraagd wat u deed tijdens het gevecht zei u dat u uw eigen wapen had en instond voor de bewaking en de districtschef en veiligheidscommandant terugkeerde waarna u dezelfde taak bleef uitvoeren (CGVS, p. 26). Het spreekt voor zich dat dit opnieuw vage en algemene informatie is. Des te meer omdat u de namen van de

districtschef en veiligheidscommandant niet kan benoemen (CGVS, p. 26). Eveneens is de naam van de talibancommandant waartegen u vocht onbekend (CGVS, p. 26).

Ten zevende heeft u weinig kennis over uw commandant. Uw commandant waar u het langst mee samenwerkte was A., maar u kon zijn volledige naam niet geven (CGVS, p. 28). Gevraagd om alles te vertellen over hem wat u weet zei u dat hij een pashtoun is uit Kunar en uw company commandant (CGVS, p. 28) wat zeer beperkte informatie is wat de geloofwaardigheid van uw tewerkstelling niet ten goede komt.

Doorheen uw persoonlijk onderhoud vertoonde u wat kennis over de rangen en structuur binnenin het Afghaanse Nationale Leger. Dit betekent echter niet dat u tewerkgesteld was binnenin het ANA. Zoals hierboven aangetoond kon u geen doorleefde en concrete verklaringen geven omtrent uw job. De beperkte kennis die u vertoonde kan echter opgezocht worden via het internet of andere informatiebronnen.

Aangezien uw job bij het Afghaanse Nationale Leger ongeloofwaardig werd geacht, doet dit ook afbreuk aan de problemen die hieruit volgde. Dit blijkt des te meer uit:

U verklaarde dat de taliban vier dagen na uw vertrek langskwamen en navraag deden naar uw locatie. Hierbij zouden ze uw maternale neef hebben geslagen (CGVS, p. 16, 32). Om deze gebeurtenis te staven legt u foto's neer van uw maternale neef met verwondingen. Voor het CGVS is echter onmogelijk om na te gaan in welke omstandigheden deze foto's zijn genomen en wie de personen zijn die hierop staan afgebeeld. Zo tonen ze louter een gewond persoon. Het kan enerzijds niet staven dat deze persoon uw maternale neef is en anderzijds dat hij geslagen werd door de taliban omwille van uw tewerkstelling. Dat de taliban navraag deden en uw maternale neef sloegen is niets meer dan een blote bewering die u niet kan aantonen.

Verder verklaarde u dat de taliban ondertussen vijf keren vroegen aan uw broer waar u verblijft (CGVS, p. 33). U vermeldde deze gebeurtenissen echter niet toen gevraagd werd om alle redenen te geven waarom u Afghanistan verliet en niet kan terugkeren (CGVS, p. 16) wat een negatieve indicatie is voor de geloofwaardigheid hiervan. Daarnaast kon u niet zeggen wanneer de taliban vijf keer langskwamen (CGVS, p. 33) wat opnieuw uw geloofwaardigheid niet ten goede komt.

Tot slot, in hoeverre u aanhaalt dat de door u verklaarde neven die volgens uw bewering tewerkgesteld waren bij de voormalige Afghaanse overheid en de status van vluchteling werden toegekend in België (CGVS, p. 11), dient te worden benadrukt dat ieder verzoek om internationale bescherming afzonderlijk en op individuele wijze dient te worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdende met de concrete situatie in het land van herkomst en de individuele situatie van de verzoeker. Elk verzoek om internationale bescherming dient op individuele wijze te worden onderzocht op z'n eigen merites waarbij het aan u is om op concrete manier aan te tonen dat u persoonlijk een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade loopt. Bovendien kan u op geen enkele manier aantonen dat deze personen uw neven zijn. Zo kan u naast uw eigen identiteit de familieband tussen uw neven niet aantonen. U legde enkel een (onduidelijke) kopie neer van de taskara van uw neef N. en uw paternale oom D. A. (CGVS, p. 33) wat een beperkte bewijswaarde heeft (zie supra). De overige werkdocumenten van N. zijn hierdoor geen toevoeging aan uw asielrelaas. Zo kunnen ze uw problemen op geen enkele manier staven. Des te meer omdat u geen concrete en persoonlijke vrees of problemen uiteenzette toen gevraagd werd of het vertrek van uw neven uit Afghanistan iets te maken had met uw redenen waardoor u Afghanistan verliet (CGVS, p. 11). Bijkomend zei u hierover eveneens niets toen gevraagd werd naar alle redenen waardoor u Afghanistan verliet en niet kan terugkeren (CGVS, p. 16). Hierdoor kan er omtrent de tewerkstelling van de door u beweerde neven geen vrees worden aangenomen.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Deze werden reeds hierboven besproken.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024 (beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-05/2024_CG_AFG_Final.pdf) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de eerste maanden na de machtsovername het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten werd gerapporteerd in 2023 en 2024.

In de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 registreerde UCDP in totaal 395 burgerslachtoffers. De dodelijkste incidenten bestonden uit aanslagen van ISKP tegen sjiiitische Hazara's. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, (vermeende) tegenstanders, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front of het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, en over aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 30 september 2024 twee burgerslachtoffers gerapporteerd.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berrmbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Verder richt ISKP haar aanslagen vnl. op de sjiiitische Hazara-gemeenschap. Na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023 wordt de operationele capaciteit van ISKP beschouwd als veel beperkter dan enkele jaren geleden en was er een significante daling van het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen.

ACLEED registreerde in de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Herat. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (48), gevolgd door Herat (37) en Baghlan (36).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen en regio's kunnen bezoeken die voordien onbereikbaar waren.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden van bijna 100% en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. De ontheemding die momenteel nog plaatsvindt is vnl. het gevolg van natuurrampen.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. Het aandeel Afghanen met een acute voedselonzeekerheid daalde in 2023 van 40 naar 29%. UNOCHA geeft aan dat in 2024 bijna 24 miljoen Afghanen humanitaire hulp nodig hebben. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseerd punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het

Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M’Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M’Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van mei 2024 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf), de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van ‘hulpverzadiging’ en ‘overuitgaven’, wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan

en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021 en kende 2023 een stagnatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Bovendien moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, de EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024> en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar

Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan en ook in 2024 bleef het aantal gedwongen repatriëringen zeer laag. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 en 2024 gaat het opnieuw om tienduizenden Afghanen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan werden sinds 2022 vele honderdduizenden Afghaanse migranten gerepatriëerd.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VNpersoneel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te

worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghaanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse

waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker stelt in wat omschreven kan worden als een enig middel vooreerst dat hij het niet eens kan zijn met de overwegingen in de bestreden beslissing. Verzoeker geeft een korte theoretische uiteenzetting over de motiveringplicht, de Conventie van Genève, het redelijkheidsbeginsel, en het zorgvuldigheidsbeginsel. De inhoud van het verzoekschrift van verzoeker kan als volgt worden samengevat:

Verzoeker diende een verzoek tot internationale bescherming in uit vrees voor de taliban. Hij verliet Afghanistan vijf dagen na de machtsovername. Verzoeker was werkzaam bij het Afghaanse Nationale Leger tot aan de machtsovername. Toen de macht werd overgenomen door de taliban is verzoeker meteen naar huis gegaan. Hij was op dat moment op vakantie. Zijn moeder stelde dat hij het land diende te verlaten vanwege het gevaar dat heerste. Al het militair personeel verliet op dat moment eveneens het land uit angst voor represailles door de taliban. Vier dagen na het vertrek van verzoeker kwamen de taliban langs en vroegen ze naar de locatie van verzoeker. Ze waren duidelijk op zoek naar hem. De maternale neef van verzoeker was aanwezig in het huis van verzoeker en raakte hierbij ernstig gewond nadat de taliban slagen had uitgedeeld. Hij was op dat moment nog erg jong. De taliban werd geïnformeerd dat er wapens aanwezig zouden zijn in het huis van verzoeker. De taliban doorzocht het huis en gooiden alles overhoop. Toen ze verzoeker noch wapens aantroffen, hebben ze de maternale neef van verzoeker aangevallen. De broer van verzoeker werd gevraagd naar de locatie van verzoeker. De taliban is nog steeds op zoek naar verzoeker en vraagt nog steeds waar verzoeker uithangt. Enkele dagen voor het interview van verzoeker werd de broer van verzoeker nog tegengehouden. Hij werd gecontroleerd door de taliban. Verzoeker meent dan ook dat hij zijn leven dient te vrezen wanneer ze hem zullen vinden.

Het CGVS stelt vooreerst dat verzoeker zijn identiteit niet weet aan te tonen. Verzoeker beschikte niet over zijn originele taskara en legde een kopie neer. Verzoeker mocht inmiddels vanuit Afghanistan zijn originele taskara ontvangen en zal deze ook neerleggen ter zitting. Er kan dan ook geen discussie meer bestaan m.b.t. zijn identiteit. Het CGVS meent dat alle soorten documenten in Afghanistan kunnen worden vervalst. Het CGVS toont echter geenszins aan dat de documenten vervalst zijn. Het volstaat niet om simpelweg te verwijzen naar die informatie en er dan vanuit te gaan dat de door verzoeker neergelegde documenten frauduleus zouden zijn omwille van de aanwezigheid van corruptie en documentenfraude in zijn land van herkomst.

Het CGVS verwijt verzoeker verder dat hij weinig spontane informatie kan geven over zijn tewerkstelling. Verzoeker heeft naar best vermogen geantwoord op de gestelde vragen. Hij stond binnen het Afghaans nationaal leger in voor bewaking en controle op de aanwezigheid van de taliban. Verzoeker diende hiervoor naar de controlepunten te gaan. Hij bewaakte de controlepunten en wanneer zij bericht kregen dat de talibanstrijders werden gesignaleerd, diende verzoeker over te gaan tot controle.

Verder stelt het CGVS dat verzoeker zijn tewerkstelling niet kan aantonen. Hij legde kopieën neer van zijn badge en certificaten. Het CGVS stelt dat kopieën en Afghaanse documenten beperkte bewijswaarde hebben. Verzoeker mocht inmiddels de originelen ontvangen via post verstuurd d.d. 25 maart 2025. Hij zal kopie van de originelen voegen bij de stukken en de originelen meebrengen ter zitting. Het gaat om volgende documenten:

- Certificaten
- Document met vingerafdrukken
- Verzoekers legitimatiebewijs en had een nieuwe nodig
- Ticket om naar huis te gaan
- Promotiebewijs
- Contract
- Aanvraag andere kaart
- Cash vouchers
- Taskara
- Contractvernieuwing.

Volgens verzoeker blijkt duidelijk dat hij wel degelijk werkzaam was bij het Afghaans leger.

Verzoeker zou verder niet overtuigen op welke manier hij werd aangenomen. Hij zou weinig informatie kunnen geven over de opleiding en training. De taken die hij diende uit te voeren zijn volgens het CGVS zeer

vaag en veralgemenend. Zijn verklaringen omtrent een gevecht zouden ontoereikend zijn. Hij zou weinig kennis hebben over zijn commandant.

Verzoeker wenst hierover het volgende op te merken: Verzoeker werkte ongeveer 9 jaar voor het Afghaans leger. Hij maakte gedurende zijn carrière enkele promoties. Hij stond in voor de bewaking en controle van controleposten. Hij werkte bij de wachtende troepen. Zij werden opgeroepen wanneer er zich een noodsituatie voordeed of wanneer de taliban werd gezien. Zijn basis bevond zich in Kabul in Khaki Jabar. Zij werden uitgezonden naar verschillende plaatsen. Verzoeker oefende een basisfunctie uit en had dus geen leidinggevende functie. Verzoeker heeft gesolliciteerd op de job na een infosessie. Militairen kwamen naar het district en gaven info over de tewerkstelling. Via het districtshuis verkreeg verzoeker formulieren en kon hij solliciteren voor de job. Er werd een controle uitgevoerd van de sollicitanten. In Kabul kreeg hij dan een training. Tijdens de training leerde ze wapens hanteren. De kandidaten werden dan in groepen verdeeld en er werd hen aangeleerd hoe ze dienden te vechten. Verzoeker leerde ook schrijven en lezen. Hij kreeg ook les over verantwoordelijkheidszin en hoe de posten dienden bewaakt te worden. Verzoeker beschreef duidelijk wie zijn vrienden waren tijdens de opleiding. Hij kon ook vertellen waar deze vrienden nadien werden tewerkgesteld. Verzoeker vertelde ook over een gevecht dat plaatsvond in Helmand en heeft dit goed beschreven. Verzoeker kwam pas aan toen de controle reeds werd teruggenomen door de politiediensten. Zij hebben dan de controle terug overgenomen en dienden een maand lang in te staan voor de bewaking.

Verder stelt het CGVS dat verzoeker weinig zou kunnen vertellen over de commandant. Verzoeker heeft de naam van zijn commandant gegeven. Verzoeker wist niet welke informatie hij nog meer diende te geven en vroeg dan ook concrete vragen te stellen.

Het CGVS stelt verder dat verzoeker niet kan aantonen dat de taliban zijn neef heeft geslagen. Dat de neef werd geslagen wordt echter niet in vraag gesteld, wel door wie hij werd geslagen. Het CGVS stelt echter dat verzoeker niet kan aantonen dat het zijn neef is. Indien verzoeker deze persoon niet zou kennen, zou hij niet in het bezit zijn van de foto's van zijn gewonde neef.

Het CGVS stelt verder dat verzoeker niet zou hebben gezegd dat de taliban reeds 5 keer bij zijn broer is geweest toen hem werd gevraagd om alle redenen te geven waarom hij Afghanistan verliet en niet kon terugkeren. Later in het interview heeft hij dit echter wel verklaard. Verzoeker wenst verder op te merken dat zijn neven, die destijds werden tewerkgesteld door de Afghaanse overheid, wel degelijk asiel kregen. Het CGVS stelt dat verzoeker niet heeft aangetoond dat hij zich kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging en dat er weinig geloof kan worden gehecht aan zijn asielaanvraag.

Hij heeft verschillende stukken neergelegd en coherente verklaringen afgelegd om zijn gegronde vrees te bewijzen.

Bovendien zal verzoeker als 'verwesterde jongen' moeten terugkeren naar een land dat op dit moment in handen is van de taliban, die Afghanistan terug naar 'het verleden' stuurt. Die dus zeker ook allesbehalve 'mals' zullen zijn voor verraders van het talibanregime. Bovendien is er geen enkele gegronde reden in de beslissing aangehaald om te besluiten dat de verklaringen van verzoeker ongeloofwaardig zouden zijn.

Tijdens een asielaanvraag dient het gevaar voor het leven van verzoeker, in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst, onderzocht te worden. Dat het niet voldoende is om te zeggen dat zijn verklaringen ongeloofwaardig zijn omdat er slechts kopieën werden neergelegd en deze mogelijk zouden vervalst zijn. Het is aan het CGVS om aan te tonen dat de documenten werden vervalst. Dat voor het overige wel degelijk blijkt dat verzoeker werkzaam was bij het Afghaans leger en in die zin ook geloofwaardige verklaringen heeft afgelegd.

Verzoeker is ondertussen meer dan een jaar in België en heeft zich volledig aangepast, voordien verbleef hij in Frankrijk. Hij zou in een dergelijke archaïsche structuur onder de taliban niet kunnen leven.

Het CGVS stelt dat sinds de machtsovername het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald is. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers,... Het CGVS stelt dat het einde van de strijd gepaard ging met een sterke afname van het conflictgerelateerde geweld en met een sterke daling van burgerslachtoffers. Burgers zouden in relatieve rust kunnen leven. Verzoeker stelt dat dit allerminst het geval is. Er worden aanslagen gepleegd door ISKP, dit vooral in landelijke regio's. De taliban voert nog steeds raids uit op schuilplaatsen van de ISKP-leden en voert arrestaties uit. Er worden tactieken gebruikt zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen,... Er wordt hierbij geen enkele rekening gehouden met onschuldige burgers. Het CGVS gaat er totaal aan voorbij dat door de machtsovername onjuiste informatie naar de westerse wereld voortvloeit. De bronnen worden gecontroleerd door de taliban, waardoor de actuele veiligheidssituatie geenszins overeenstemt met de veiligheidssituatie beschreven door het CGVS. Het reisadvies m.b.t. Afghanistan stelt dat de situatie in Afghanistan dermate gevaarlijk is en alle reizen moeten worden opgeschort. Een reisadvies is voor toeristische doeleinden, doch dit geeft zeker ook de situatie van een land, in casu Afghanistan, weer. Het leven van verzoeker is in gevaar indien hij dient terug te keren. Bovendien wordt dit bevestigd door het rapport 2020-3, opgesteld door NANSSEN. Verzoeker verwijst ook naar rapporten van EASO. In het EASO rapport van januari 2022 wordt vermeld dat personen die vluchten of wegtrekken uit Afghanistan als 'slechte' Afghanen en in het bijzonder moslims worden aanzien. Ook in het huidige EASO rapport wordt bevestigd dat problemen kunnen plaatsvinden voor personen die terugkeren van het Westen. De taliban heeft dit op verschillende momenten bevestigd dat zij als niet goede moslims door het leven gaan indien zij in het Westen verbleven hebben. Dat hieruit blijkt dat verzoeker wel degelijk nood heeft

aan internationale bescherming en dat het onaanvaardbaar is dat verwerende partij dit weigert zorgvuldig te onderzoeken. Het merendeel van de terugkeerders uit Afghanistan vrezen geweld bij terugkeer naar Afghanistan. Verzoeker vreest dat de taliban hem zal behandelen als afvallige, niet-gelovige en geen goede moslim. Verzoeker heeft zich aangepast in België en draagt dan ook westerse kledij en luistert naar westerse muziek. Hij is geïntegreerd en kan zich dan ook niet meer aanpassen aan de standaarden in zijn land van herkomst. De taliban is sterk gekant tegen deze verwestering en/of europeanisering, waarbij mensen uit de westerse wereld en/of Europa als ongelovigen aanschouwd worden. Dit brengt een bijkomend risico op vervolging met zich mee. Het CGVS haalt reeds aan dat de taliban beschikt over de passagiersgegevens. In de luchthaven is de GDI aanwezig die mee controle voert. Zij haalt zelf al aan dat mensen die terugkeren en er westers uitzien meer aan controles worden onderworpen dan anderen.

Nansen stelt dat Afghanen die beschouwd worden als 'verwesterd' het risico lopen bedreigd, gefolterd, afgeperst, ontvoerd of vermoord te worden door de taliban, op grond van het vermoeden dat zij westerse waarden hebben geïnternaliseerd of 'vreemdelingen' of spionnen zijn geworden. Daarnaast is er ook een reëel risico op onmenselijke en vernederende behandeling, gelet op het taliban regime. Uit verschillende berichtgeving blijkt immers dat de taliban een strikte interpretatie van de sharia hanteert, alsook een strikte controle op het dagelijkse leven van de Afghaanse onderdanen, zoals strenge bestraffing en executies, beperkingen van vrouwenrechten, onderwijs, gezondheidszorg, etc. Op dit ogenblik, gezien de omstandigheden en het gebrek aan zekerheid, is het dus onmogelijk om terug te keren naar Afghanistan. Het CGVS spreekt van het feit dat het geweld gedaald is sinds de overname van de macht door de taliban. Gelet op het feit dat de taliban steeds de reden geweest is van het geweld en het feit dat de Afghaanse overheid zich niet verzette tegen de taliban en zelf meteen de vlucht nam, is het logisch dat het geweld daalde. Dit heeft echter niets te maken met de vrees die nog steeds ingebakken zit bij de bevolking. Ook al zou het geweld enigszins dalen, daalt de terechte vrees echter niet. Dit heeft niets te maken met minder geweld er is gewoon geen tegenstand meer en de taliban doet wat zij willen. De terreur ter plaatse is nog veel groter dan voorheen. Vrouwen mogen niet meer buiten komen, geen scholen, geen werk enz... Muziek mag niet meer worden geluisterd, ... Het leven van Afghanen is er niet beter op geworden. Zij moeten zich maar neerleggen bij de situatie en kunnen zich niet verweren, er is immers niemand meer om hen te beschermen tegen de taliban. Verzoeker stelt zich tevens de vraag in hoeverre er correcte informatie naar buiten komt. Veel instanties zijn ondertussen niet meer in Afghanistan aanwezig. Het is dan ook logisch dat er 'goede cijfers' naar buiten komen gezien de taliban deze cijfers bezorgt. Zoals gesteld wordt gemotiveerd dat het geweld ondertussen minderde, doch de vrees en angst bij de bevolking onder het bewind van de taliban is niet minder groot. Zij vrezen op elk moment een verkeerde handeling te doen of keuze te maken en zo slachtoffer te worden. Dat er hier werkelijk een extreme vorm van geweld tegen de burgers gebruikt wordt en dat zij zelfs het slachtoffer zijn van executies hetgeen ook blijkt uit heel wat informatie. Tot op heden blijven verschillende mensenrechtenorganisaties zich uitspreken over de schrijnende situatie in Afghanistan en dit tot op heden. Bij terugkeer zou verzoeker ook een ernstig risico lopen en dus ook kans hebben om ernstige schade op te lopen ten aanzien van zijn persoon.

Dat hij dan ook niet kan terugkeren zonder werkelijk gevaar voor zijn leven. Er kan dan ook onmogelijk van een zorgvuldig onderzoek gesproken worden m.b.t. de situatie in het land van herkomst. Verzoeker verwijst naar bronnen om zijn visie te staven.

Uit deze informatie blijkt duidelijk dat de situatie in Afghanistan alles behalve rooskleurig was en nog steeds niet is en dat in Afghanistan ook nog veel geweld woedt. Men doet dit af alsof het 'rustig' is door de overname van de taliban doch ondertussen hebben zich ook andere 'spelers' gemeld die anti-taliban zijn. Ook hiervan zijn voornamelijk burgers de slachtoffers.

Het onmiddellijke gevolg van de niet erkenning als vluchteling of het niet toekennen van de subsidiaire bescherming is dat men teruggestuurd wordt naar het land van herkomst. Het artikel 3 van het EVRM biedt een absolute bescherming tegen een onmenselijke of vernederende behandeling.

Daarnaast is verzoeker moeten vluchten na bedreigingen door de taliban. Er werd een bom gelegd aan de slagerij van de familie van verzoeker en de broer van verzoeker werd gedood. Na de machtsovername bleef de taliban de familie van verzoeker lastigvallen. Verzoeker diende daardoor te vluchten. Het feit dat hij nu al meer dan een jaar in de westerse wereld verblijft, zal niet in goede aarde vallen bij de taliban. Indien verzoeker terug dient te keren naar zijn land van herkomst, zal artikel 3 van het EVRM geschonden worden.

De bestreden beslissing laat na afdoende te motiveren waarom verzoeker niet minstens de subsidiaire bescherming kan worden toegekend. Dat hij nergens in Afghanistan kan verblijven omwille van het feit dat hij bedreigd werd door de taliban. Verzoeker noch zijn familie, die thans ondergedoken leeft, is er veilig. Men gaat er ook aan voorbij dat Afghanistan nog steeds in staat van oorlog verkeert.

Zoals hierboven aangegeven lijdt Afghanistan erg onder de oorlog en de overname van de taliban. Bovendien hebben de Verenigde Staten de fondsen voor Afghanistan bevroren bij aanvang van de overname door de taliban. Zij hebben nu beslist deze ook niet geheel uit te keren aan de Afghaanse bevolking, doch wel aan de slachtoffers van de aanslagen op de WTC-torens. Hiermee wordt de Afghaanse bevolking andermaal gestraft voor daden die niet aan hen toegeschreven kunnen worden en waarmee zij nog verder in armoede afglijden. 80% van het inkomen van Afghanistan komt uit de hulp van de internationale gemeenschap. Indien deze wordt bevroren valt ook het inkomen weg.

Deze schade vloeit wel degelijk voort uit gedragingen van derden en treft de volledige Afghaanse bevolking. Een groot deel van de bevolking leeft momenteel onder de armoedegrens en dit aantal zal nog verhogen in

de volgende maanden. Men diende dit dan ook te onderzoeken en niet enkel te verwijzen naar het feit dat dit slechts uiterst uitzonderlijk kan worden toegepast en slechts door gedragingen van derden, als men dit niet verder onderzoekt. Verzoeker vraagt hem het statuut van vluchteling te willen toekennen, minstens het subsidiair beschermingsstatuut, minstens de beslissing te willen vernietigen en het dossier van verzoeker terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

3. Aanvullende nota's

3.1. De verwerende partij maakt op 4 november 2025 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarin een evaluatie van de actuele situatie in Afghanistan wordt gemaakt. Zij stelt dat nieuwe elementen ter kennis gebracht worden, en verwijst via consulteerbare weblinks naar:

- EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022,
- EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022,
- EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022,
- EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023,
- EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024,
- EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022,
- EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020,
- EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022,
- UNAMA, Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan van juni 2023,
- COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023,
- EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024,
- EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024,
- SEM, Focus Afghanistan – Return from abroad van februari 2025.

3.2. Verzoeker legt ter terechtzitting een aanvullende nota neer als repliek op de aanvullende nota van verweerder en met een arbeidsovereenkomst van bepaalde duur. Hij geeft toelichting bij zijn aanvullende nota's en verzoekschrift en volhardt. Verzoeker toont originele documenten die hij eerder in kopie bijbracht. Deze werden door zijn neef via de post vanuit Afghanistan verzonden. Verzoeker toont op zijn GSM whatsapp berichten van zijn neef waarbij de documenten in kopie werden verzonden. Hij voegt toe dat zijn vrouw en kinderen, moeder, zus en broer nog in Afghanistan verblijven. Ze wonen bij zijn maternale oom. Zijn broer gaat naar de madrassa en werkt op het land, samen met zijn oom. Ze halen hun inkomsten uit het telen van groenten. Bij terugkeer zal verzoeker nog steeds problemen hebben omwille van zijn werk als militair. Verzoeker wijst op de controle die de Taliban in heel Afghanistan heeft en op hun regime.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om 'een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie' te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU.

Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU, met name ervoor zorgen dat het daadwerkelijk rechtsmiddel een volledig en ex nunc onderzoek omvat van zowel de feitelijke als juridische gronden, met inbegrip van een onderzoek van de behoefte aan internationale bescherming.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van

de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen, samen met informatie over de vraag of de verzoeker aan vervolging of ernstige schade is blootgesteld of zou kunnen worden blootgesteld en de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker. Consistentie, voldoende detaillering alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden: "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek; d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. In de bestreden beslissing wordt het asielrelaas van verzoeker als volgt samengevat:

"U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en soennitisch moslim te zijn. U bent geboren in Qaryayi Saadatman dorp, district Kot, provincie Nangarhar. U leefde daar heel uw leven lang.

Toen u 18 of 19 jaar oud was begon u te werken bij het Afghaanse Nationale Leger. U deed dit tot aan de machtsovername. Toen de taliban de macht overnamen zei uw moeder dat het te gevaarlijk voor u werd om in Afghanistan te blijven waarna u het land verliet. Vier dagen na uw vertrek kwamen de taliban langs en

vroegen ze naar uw locatie. Bij deze ontmoeting werd uw maternale neef geslagen. Ondertussen hebben de taliban reeds vijf keer navraag omtrent u gedaan bij uw broer.

Door uw tewerkstelling bij de voormalige Afghaanse overheid vreest u de taliban.

U verliet Afghanistan vijf dagen na de machtsovername. In Frankrijk diende u naar eigen zeggen een asielaanvraag in die werd geweigerd. U kwam aan in België op 23 augustus 2023 en diende één dag later een verzoek om internationale bescherming in. Ter ondersteuning van uw verzoek legde u volgende documenten neer, allemaal kopieën: uw taskara, legerbadge, drie certificaten, foto's op uw job, foto's verwondingen neef, werkdocumenten neef N., de taskara's van N. en uw paternale oom."

Deze vaststellingen worden door de verzoekende partij op zich niet betwist.

5.2. Artikel 48/3, § 1, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967."

Artikel 1, (A) 2, van het Vluchtelingenverdrag bepaalt het volgende:

"Voor de toepassing van dit Verdrag geldt als "vluchteling" elke persoon:

[...]

Die, [...] uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren. Indien een persoon meer dan één nationaliteit bezit, betekent de term "het land waarvan hij de nationaliteit bezit" elk van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit. Een persoon wordt niet geacht van de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, verstoken te zijn, indien hij, zonder geldige redenen ingegeven door gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit, niet invoert."

Verzoeker stelt in zijn enig middel, dat hij het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing. Verzoeker bevestigt de feitenweergave in de bestreden beslissing en herhaalt zijn asielrelaas. Ter staving van zijn relaas legt verzoeker ter terechtzitting tal van nieuwe stukken neer teneinde zijn tewerkstelling bij het Afghaans nationaal leger aan te tonen.

Gelet op de talrijke nieuwe documenten met betrekking tot zijn tewerkstelling binnen het Afghaans nationaal leger en de grenzen van de ondervraging ter terechtzitting, verkeert de Raad in de onmogelijkheid om verdere duiding te krijgen omtrent verzoekers nood aan internationale bescherming omwille van zijn mogelijk profiel.

Een verder en grondig onderzoek van de door verzoeker neergelegde stukken is bijgevolg noodzakelijk.

In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 13 maart 2025 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf januari tweeduizend zesentwintig door:

J. CAMU,

kamervoorzitter,

K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. CAMU